

מסורת הש"ס

(א) (צ"ל שהיא,) (ב) לקמן קלד:
(ג) יומא מא: (ד) שם ער:
(ה) מקוואות פ"ח מ"ג
מקוואות פ"ח מ"ג
(ו) ע"כ במשנה במאן ואילן
במקוואות, (ז) [וזכרים קא:]
(ח) נדה ז"ה, (ט) כמובות סה: [שם
גור:] (י) ס"א וקסבר, (יא) [קלד:]
(יב) [קלד:] (יג) [קלד פו:], (יד) [ע"כ:]
(טו) [ועי' קמ"ג יומא ע"ה] (טז) [מנין
למביה וכו'] (יז) [ס] [לגילי פב:]
(יח) [נדה טו:],

יה אור השלם

1. יאמר אל העם ויבטל
שלושת ימים אל הגושל אל
אשור:
שמות יט טו
2. ויהי ויהיו השלש בחורבם
בארץ וקרו ויש בני
שמעון ולו אחי דנה אש
העיר בראע העיר שטח
העיר וכל רכר:
בראשית לה לה
3. כל א ונחבא יאמר א
יהיה חטאיכם כענין בשל
לענין א יאמר בחור
שמות יט טז
4. חלש קללה מרוד ונבא
מכנס בקרוב וקטן
בעצמותיה:
תהלים טו
5. ויסלע יסלע א
בראשית וישב שטח אגני
ועל אר הסי כאשר צוה
אח וקח בידו יסלע
אגני:
6. יאמר אלו יך ר
ועלית אש ואחרק עמי
והתותנים וקעם אל יקרו
לעל א ין שן ירן כר
שמות יט טז

גליון הש"ם

תוס' ד"ה תני רישא וכו' אלא בלא"ה איבא. וכעין זה איתא במגילה דף 3 ע"3:

מוסף רש"י
משה בהשכמה עלה. להר
צימי מתן תורה, כשהיה עולה
ויורד לקדש את העם ולהשיב את
דברי העם אל ה' (ובחים קא:).

רבינו חננאל

מבטבלא מרובעת. והכי קא
מקשי כטבלה מרובעת הוא
דשירי, הא למהוה אחד שתי
דאחד ערב לא. ופריק רב אשי
האי דקאמד כטבלא מרובעת
לאו לאחמרי אלא לאקולי בה
קולא אחרינא. להתיי ראש
תור הנכנס לה וראש תור
היוצא ממנה.

[illegible]

ולה לאו ערוגה היא: **הספ. דצע**
 גר להמיר ראש תור כו'. ולית ליה לר'
 תור צערוגה אי נמי אית ליה מערוגה
 יש ראש תור: **במתני' שהיא טמאה.**

כטבלא מרובעת כ
לאו הכי אסור ה
אחרינא להתיר ר
מתני' מנין לפול
השלישי^(ב) (שתהא) מ
לשלושת ימים^(ג) מני
ביום השלישי שחל
ויהי ביום השלישי²
שקושרין לשון של
המשתלח שנאמר³
כשלו ילבינו⁴ מנין⁷
ביום"כ אע"פ שאין רא

רישא.
 עזריס.
 עזר דיוס
 כרייטאל:
 המילה
 אלא אמר
 אלא דלא
 ממנמיטין
 שפרש לה
 אלא אמר
 עזריס:
 אלא ליה
 שששש
 וקין נמי
 ממפקיד
 יוחנן
 אלא דחד
 מקומא
 פא דרי
 לאוקמי
 דמוקין
 סיפא
 ה: יוסי
 ופלטא
 תחילת
 שלמות
 שמשא
 הי אלא
 אלא ב'
 יוס אלו
 גיס שון
 עזר גב'
 עזר גב'

וס' ככולו ללא הקפדה תורה אלא במנין
 וס' ופעמים שס' ד' עונות. שלמות
 שיטה פליטה טמאה עד מחלת שבת:
 שמשא מחלת היום של ד' פעמים
 ליל ד' בין השמשות: נוטין לה מקלס
 ולטט שבת ה' עונות שלמות וטמאה:
 זמיה: בשלם כו'. פגומת דרבנן ור' פירקא
 לקמן דלרבנן בה' שבת פשו
 חנו עשרת הדברות וכיון דשבת ניתנו
 חריט דמתרץ לקמן ש' של יכו הללו
 תורה הלכך בשלם ר' אלעזר כרבנן
 פרישה ויש שלם פשו אלא עם חשיכה
 שמת תפלטני עוד ש"מ דפולטת בג'
 וס' ככולו: ור' יעמאל. דלומר בג'
 דד' עבוד פרישה ר' יוסי דדוה
 ליל ו' וו' ואפילו הכי משטבלו פ
 אס תפלוט כמאן ומהיכא למד דל
 וכדכר אלא דלמך משה כל עלייתיו
 עם ויקדש את העם דהיינו פרישה
 ופרכינן למה ליה למימרא להו. שחרי
 דרכיו ימות דבעי לניעותא של יסמ

ונה יום או לילה. וקא מיט'ן בפירוש דברי ר' אלעזר בן
עמר שבת קודם לשקיעת החמה, ועברו שתי עונות לילי
שלישי, נמצא יום וכל שהוא היא חטורה. ויש שני מינים
ומה, ופלטא באחד בשבת קודם לשקיעת החמה, הרי שי
היינו ירכנו שני יום בשבת. ר' שמעאל אומר פ'עמים שכן
עושה מקצת עונה ככולה, וקסבר אין יום שלישי (אחד)

אמר רבי עקיבא פרק תשיעי שבת

מִנֵּיין פֿאַרשטאָנדיג **שנא'** הָיוּ כְּבוֹנִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים. אַע"פּ שְׁנֵאוֹת מִזֶּה שָׁעָה עָדֵיין לֹא יִמָּנָה מִזֶּה מִתְּמַמָּה הַקִּפְדָּה מִזֶּה עַל דְּבַר שְׁעָתִיד לְהִיט טוֹמָאָה אַחֵר מִתֵּן מִזֶּה וְאַע"ג דִּלָּא הַקִּפְדָּה עַל זֶען וְמוֹלָרְעֵין זְבוּעֵי דָּוִת יִיטוּ מִשּׁוּם טַעֲמָא דְּחִינָא בְּפִרְקֵי מִי שְׁנָיו (בְּרֵסֵת כ.ב.) כְּחֵיז וְהוֹדַעְטָם לְפָנֵינוּ וְלִבֵּנוּ צִינֵךְ כְּחֵיז יוֹס אֲשֶׁר עֲמַדֵּת לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ בְּחוֹרֵב מֵה לְהֵלֵן בְּחִימָה וְצִירָאָה וְזִרְתָּ וְזִבְעֵי כו' מִכָּאן אֲמָרוּ צִינֵךְ וְמוֹלָרְעֵים זְבוּעֵי דָּוִת מוֹמֵרִין לְקִרּוֹת בְּמִזֶּה בְּנִצִּיזִים וְלִשְׁנוֹת בְּמִשְׁנָה וְכִש"ס בְּהִלְכוֹת וְכִאֲדוֹת זְבוּעֵי צִינֵךְ אֲסוּרִין פִּירוּשׁ^א דְּבַעַל קִרִי אִינוּ בְּחִימָה וְצִירָאָה דְּמִחְמַת קָלוֹת רֹאשׁ הוּא צִא^ב

אע"פ שאין ראייה דלבר זכר
דלבר שנאמר ותבא במים
וגו'. ומיהו ראייה גמורה לא הוי
משום דקרא לא מישמעני בשמיה אלא
ברחיה משום דמשמע מים דומיא
דשמן מה שמן מאכדאי אף מים
מאכדאי וקשה לר"י דפסקי בתרא
דיומא (דף ע"ג.) קאמר דרחמיה אקרי
עיניו מנגלן א"ר זוטרא מהכא ותבא
במים נקדכו וגו' מים דומיא דשמן
מה שמן מאכדאי כו' ופריך והא הלא
תנא איפכא נסכי לה דתנן מניין
לסוכה כו' ומאי פריך הא תנא
דמתני' קאמר שאין ראייה לדבר אלא
זכר לדבר משום דמים דומיא דשמן
דכפיש' ואומר ר"י דפריך הכי דלא
חשיבא ראייה גמורה דרחמיה כסוכה
דקאמרת לא הוה ליה להאי תנא
למעבד מינה אפי' זכר צעלמא קשה
לרשב"א דלמאי מייתי האי קרא שאני
אלא זכר צעלמא הוה ליה לאיתוי
קרא דלחם חמודות לא אכלמי וזכר
ויין לא הוי אף פי וסוך לא סכמי
(דניחא י.) דהוי דרשה גמורה ומיניה
נפקא לן דפסקי בתרא דיומא (ס"ט)
לסוכה אקרי עיניו :

תני רישא מהורה ומוקי לה בל
 אומר ר"י דמשום הכי אינו
 מגיה למימני טהורא כדי לאוקמי
 כולה כדבי אלעזר * אלף בלאו הכי
 איכא דמני טהורה ואיכא דמני טמאה
 הלכך מאן דלא מוקי כתנאי נוח לו
 לשנות בלאות שמונין טהורה ומאן
 דמוקי כתנאי לא קפיד לשנות טמאה
 וא"ת אכתי הויא מתני' כתנאי דרישא
 דמתני' רבי עקיבא קמי ליה וסיפא
 דקמי פולטט טהורה היינו דלא כר"ע
 דפליג בסמוך ארי אלעזר בן עזריה

וַיֵּלֶךְ לֵדָלָה קָפִיד לְאוֹרָמִי כַתְנָאֵי אֵלֶּה בְּתָרֵי צְדִי דְקַמּוּכּוֹת וְזוֹ אַחֵר וְזוֹ אֶלֶב
אֶהְיֶה לְרִישׁ פִּירְקִין הַמְרוּחָקוֹת מֵהֵיכָל דְּפוּלְטָה לֹא קָפִיד וְאִם
לְמִאֵן דְּתַנִּי טַהוּרָה טַיִּי הוּא לִיָּה לְמִנְקֻט כַּתְנָאֵי קָרָל דְּקוּקֶשְׁמַס
הַיּוֹם וּמִחַר (שְׁמוֹת יט) דְּמַשְׁמַע^ט כְּרַצִּי אֲלַעֲזֹר בֶּן עֲזַרְיָה וְאוֹמֵר רִ"י
יִנְחָא לִיָּה לְאִתּוּיִּי הֵיָּה נְכוּוִיִּם לְשִׁלְשֵׁת יָמִים דְּמוֹכָה דְּמַשּׁוֹס פְּלִיטָה
וְרַעֲתָה קָפִיד דְּכַמְצִי זִיָּה אֵל תַּגְשׁוּ אֵל אֶשֶׁה: **פַּעְמִּים** שְׁחָר' ר'
ב'ו'. הַמִּלְחָה דְּרַצִּי אֲלַעֲזֹר בֶּן עֲזַרְיָה הִ"מ נִמְי לְשׁוֹט בְּעֵינִין זֶה
פַּעְמִּים שְׁהָן שְׁחִים פַּעְמִּים שְׁהָן ג' כ'ו' אֵלֶּה לְהַכִּי נִקְט' ר' יִשְׁמַעֲלִיל
מַשּׁוֹס^י דְּסָבַר דְּרַצִּיעִי עֲבֹד פְּרִישָׁה כְּרַצִּי עֲקִיבָא^י וְצַעֲנוֹת לֹא צַעֲנִי
לְמַתְלִי כְּמוֹ שְׁתוּרָה רַצִּי עֲקִיבָא: **בְּהַשְׁכֵּמָה** עֲלֶה. אֲלִיצָה
דְּרַצִּי עֲקִיבָא אִיירִי:^י **יִשְׂרָאֵל** קְרוּשִׁים הֵן ב'ו'. וְצִלְזוּ הַכִּי
הִיּוּ פוֹרְשִׁין דְּלֹאמַר ט' צִחָה דְּרַצִּי יִמּוֹת זֶה הַמַּשְׁמַשׁ מַטְנוֹת צִיּוֹם וְעוֹד
דְּקָרְאֵן קְרוּשִׁים^י וְאִתָּם תַּתִּיּוּ לִי מַמְלַכָּה כְּהִינִס גִּיּוֹר קְרוּשׁ:
וּלְעִטְלוּ

שָׁבַת רַצִּיעִי וּמֵיָּהוּ יֵשׁ שְׁלָל פִּירְשׁוּ עַד סִמּוֹן לְחַשִּׁיכָה וְלִיכָא
מִן טַהוּרָה לֵדָלָה הַקְפִּידָה תוֹרָה אֵלֶּה צִיּוּמִּים: אֵלֶּה רַצִּי עֲקִיבָא.
גוֹת קָפִיד קָרָל הֵא יִמִּים כְּמִצִּי וְקִיּוּמָא לֵן מִקָּאֵת הַיּוֹם כְּכוּלּוּ:
שְׁכֵמָה עֲלֶה וְכֹל יִרְדּוּמֵי צִהַשְׁמָה הַלָּכָן יִירֵדֶה דְּכַמְצִי [שְׁמוֹת יט]
שְׁכֵמָת רַצִּיעִי הֵיכָל וּמִדְּהוּקָא לְהַפְרִישֵׁן צִהַשְׁמָה ש"מ עַד ה'
בְּצִלְזוּ הַכִּי נִמְי לֹא הוּא מַשְׁמַשִּׁי: דְּקָאֵמַר רַב הוּנָא. דְּלִין מַשְׁמִשֵּׁן
: **תַּלְמִיד חֶסֶם**. שְׁהוּא נְכוּוֹ וְלֹא יִסְתַּכֵּל סְגִי לִיָּה בְּמַאֲפִיל צַטְלִיתוּ:
וְהֵא

אלא אחר הרי (בן) [הן] יש, שני אחד ריוס שני וריוס שליש. ר' עקיבא אומר לגרול חמש. ט. ולהלכה, וסביר אסר צמח אחר קצתהו ראשונה, שלשיתין לח קצתהו שנייה, ומצריך שפילטא שני שניו שני ימים (ומתא). אמרונה רבין קמיה דר' פפא אלא ר' פפא לא קמיה דר' קמיה דר' רבנאן בארביי בחמשה עבר להו משני קרעא חמשה. ונמצא בירושלמי פרישה לילי שני וריוס אחד, לפיכך אסר שבעה ביום חמישה. קרעא חמשה ופילטא בלילי שבת ארביי. קרעא חמשה חמשה בארביי. משנה ח. בארביי בארביי עבר להו משני חמישה. כנון דאפרסיהו בתר אחר שעתא חמשה רביעי. משנת ח.

פו.

עין משפט
נר מצוה

בד א מ" פ"ב מהלכות
מילה הלכה ח טור
שו"ע או"ח סימן שלא סעיף
ט:

בה ב מ"י פ"ג מהלכות
עבודת יום הכפורים
הלכה ד:

ב' ג' מ"י פ"ג מהלכות
שביעית עשור הלכה ט'
טו"ש"ע או"ח סימן תרי"ד סעיף
א:

בז ד מ"י פ"ה מהלכות שאר
אבות הקוממאות הל' יא יב
סמג עשין רמז:

בַּח הַ מַּיִּי פֶּכֶּחַ מַהֲלֵי אִיסוּרֵי
צִיָּה הִלְכָה יו"ד טוֹש"ע
או"ח ס' ר"מ סעיף יא וטור
ושו"ע אה"ע סימן כה סעיף ה:

מוסף תוספות

[illegible]

רב נסים גאון

סופה כ"ו אלעזר בן עזריה.
הוא זה ששנינו מניין
שמרחיצין את הקטן ביום
השלישי. ודבר זה אמור משום
ר' אלעזר בן עזריה בפרק ר'
אליעזר אומר אם לא הביא
כלי.

בינו חננאל (המשן)

[illegible]